

ANEM D'ACOMIADAMENT

LORENA VAQUER I NAVARRO

Sempre dic que sóc molt afortunada per tindre molts amics, gent que volen compartir moments de festa, alegria i felicitat amb mi.

Com m'agrada que estes experiències queden paleses, vaig a contar-vos com es va desenvolupar el comiat de solters d'Ana Francis i Sergi.

Vora les 8 de la vesprada del dissabte 2 de maig, els xics baixaven a Castelló, ja que al ser Sergi d'allí els convidava a una torrada a un bar de la carretera d'Alcora on, segons em va dir Jacobo, no els va faltar res per menjar.

Nosaltres, les xiques, vora les 10 de la nit ens entaulàvem al magatzem de ca Ana. Una gran taula plena de menjar i de xiques joves on els plats de picadetes es tocaven uns amb els altres, i una mulladeta de conill, pollastre, llonganisses i mandonguilles en tomateta per a xuplar-se els dits. De postre pijama, un café irlandés, una copeta de cava per brindar i un cubatilla no van faltar.

Li vam regalar unes ulleres amb un nas molt peculiar, una caixeta de fusta que quan l'obries eixie disparat un òrgan masculí de peluix amb unes mides un poc anormals, un preservatiu que més bé semblava un colador i, com tot anava pel mateix estil, un altre òrgan masculí amb un tacte molt especial que s'apegava allí on el tiraves. Ah! quasi no ho recordava, un instrument indispensable per al cotxe: una llanterna, evidentment podeu imaginar-vos la forma que tenia, com també la que tenia el xupló.

Vam riure totes molt mentre destapava els regalets, la mare Paquita, la tia Anita i Pau, la germana no van perdre detall de cada paquetet que li donàvem, rient i disfrutant tant com nosaltres.

A les 12.30, puntualment, l'autobús estava a la plaça. El vam fer esperar un poquet mentre ens preparàvem uns cubalitres per al viatge. Ens vam acomiadar del poble pegant-li foc a una ensordidora traca i totes les xiques (menys algunes mares de família més responsables que es van quedar) amb la tartaneta d'autobús que ens por-

Els nuvis amb el regal dels amics.

tava i moltes ganes de passar-ho bé baixàvem a Castelló a replegar als xics.

Cantant, rient i bevent vam arribar a la rotonda de la Pobla, on vam parar a fer necessitats urgents, ja que havíem fet forat a la beguda que portàvem.

Ana, l'amfitriona de la nit, ens ho va fer passar d'allò més bé amb el micro, que no hi havia cap i casualment era la llanterna, parlant i traduint a varis idiomes cada cosa que deia. Brigi ens va cantar una jota molt popular, que és indispensable en ocasions així, tant com l'actuació de Pimpinela amb el "Me engañaste, me mentiste", representada per Brigi i per mi.

A l'Avinguda Casalduch vam vore part de la colla masculina que havíem d'arreplegar i poc a poc van pujar tots els homes a l'autobús. Tots en marxa, un total de 24 persones, cap a "BANANAS", van començar a barrejar-nos xics i xiques, parlant, ballant com podíem per

